

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/859/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214200687
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214200687.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov JUDr. Silvia Hýbelová a Mgr. Fedor Benka, v právnej veci žalobcu: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., so sídlom Vajnorská 98, Bratislava, IČO: 31 341 438, zastúpený splnomocnencom: NITSCHNEIDER & PARTNERS, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Cintorínska 3/A, Bratislava, proti žalovanej: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. A. XXX, o zaplatenie 2.232,83 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, zo dňa 12. marca 2015, č.k. 7C/25/2014-54, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 1 ods. 1, § 2 písm. a), písm. b), i), § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom čase uzavretia zmluvy, § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 2 písm. a), písm. b), písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., § 3 ods. 1, § 39, § 41, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka, § 142 ods. 1 O.s.p., keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania je preukázané, že žalobca a žalovaná uzavreli písomnú úverovú zmluvu, ktorá mala slúžiť na poskytnutie spotrebiteľského úveru pre žalovaného na financovanie motorového vozidla, ktorého kúpna cena bola stanovená na sumu 12.448,- eur. Žalovaný vyplatil vopred časť kúpnej ceny vo výške 4.149,33 eur. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 8.298,67 eur, ako to vyplýva z pripojenej úverovej zmluvy (čl. 12) a súčasne uzatvorili aj Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Žalobca svojim podaním zo dňa 15.11.2012 oznámil žalovanej, že došlo k predaniu motorového vozidla a z dôvodu omeškania žalovanej s úhradou splátok úveru došlo k účinnosti prevodu vlastníckeho práva k vozidlu a následne dňa 29.11.2012 bolo motorové vozidlo žalovanej odobraté. Súd dospel k záveru, že návrh žalobcu je nedôvodný. Je toho názoru, že žalovaná žalobcovi nič nedlhuje, a to z dôvodu, že úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý na financovanie motorového vozidla viac neexistuje, nakoľko predmetné motorové vozidlo (predmet financovania) jej bolo odobraté, čiže žalovaná nemá dôvod platiť za niečo, čo viac neprenajíma. Navyše žalovaná dobrovoľne motorové vozidlo dňa 15.02.2013 vrátila a z vlastnej iniciatívy nakontaktovala leasingovú spoločnosť a oznámila jej, že viac splátky schopná splácať nie je. Zaplatenie pohľadávky žalobcu žalovanou by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Všeobecné zmluvné podmienky Zmluvy o AutoKredite ďalej obsahujú nasledujúce neprijateľné podmienky a to v čl.VII. ods. 3 a čl. VII. ods. 5, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na mieru úspechu a

neúspechu v konaní, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., tak, že žalovanému súd trovy nepriznal, lebo mu žiadne nevznikli.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a namietal, že súd prvého inštancie sa nevysporiadal so všetkými dôkazmi a tvrdeniami žalobcu, vo svojom rozhodnutí dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a preto žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2.232,83 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 01.04.2013 do zaplatenia, alebo alternatívne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní uviedol, že v predmetnej právnej veci žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 17.02.2012 Zmluvu o AutoKredite č. 764493, súčasťou ktorej boli všeobecné zmluvné podmienky Zmluvy o AutoKredite, splátkový kalendár a protokol o odovzdaní a prevzatí predmetu financovania. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanej účelový úver vo výške 8.298,67 eur s dobou splatnosti 12 mesiacov a výškou ročnej percentuálnej miery nákladov 10% za účelom financovania obstarávacej ceny motorového vozidla značky Škoda Octavia Tour II, rok výroby 2012. Povinnosťou žalovanej z predmetného právneho vzťahu bolo okrem iného uhrádzať pravidelné mesačné splátky poistenia vo výške 57,23 eur. Na zabezpečenie svojho záväzku žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 764493. Nakoľko žalovaná riadne neuhrádzala dohodnuté splátky, žalobca v zmysle článku VII. ods. 2 a 3 VZP stanovil poskytnutý úver predčasne splatným a žalobcovi vznikla vo vzťahu k žalovanej pohľadávka vo výške 2.232,82 eur. Žalobca nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o dobe trvania zmluvy, nakoľko žalovanej bol poskytnutý úver s dobou splatnosti 12 mesiacov. Doba trvania zmluvy je uvedená aj vo formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý bol podpísaný aj žalovanou dňa 17.02.2012. Taktiež žalobca nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje v súlade s § 9 ods. 2 písm. i) citovaného zákona úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, nakoľko výška úrokovej sadzby je zreteľne uvedená v pravom hornom rohu samotnej zmluvy a to 0%. Ďalej žalobca uviedol, že všetky ďalšie údaje a to výška, počet a termíny splátok sú uvedené v splátkovom kalendári, ktorý tvorí súčasť zmluvy. Úroková sadzba je uvedená aj vo formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý je povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje v súlade s § 9 ods. 2 písm. l) údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko ako bolo uvedené, súčasťou zmluvy bol aj splátkový kalendár stanovujúci výšku a splatnosť jednotlivých splátok úveru, ktorý je podpísaný žalobcom a žalovaným. Z prehľadu splátok prijatých v zmluve vyplýva, že žalovaná do predčasnej splatnosti úveru uhradila splátky v hodnote 486,19 eur. Údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov je zakotvený a uvedený vo formulári o zmluvných podmienkach, ktorý je povinnou súčasťou zmluvy a s ktorým sa oboznámila žalovaná a svojim podpisom s ním súhlasila. Žalobca svojim návrhom požaduje zaplatenie sumy 2.232,83 eur, ktorá pozostáva z dlžnej čiastky splatnej ku dňu stanovenia úveru splatným, nesplatennej časti istiny, nákladov spojených so zaistením predmetu financovania a v zmysle článku VII. ods. 5 VZP, ktoré bol žalobca nútený vynaložiť na odobratie motorového vozidla a zo sumy poistného na poistenie motorového vozidla, t.j. spolu vo výške 8.874,91 eur. Nesplatená časť istiny úveru predstavuje hodnotu 8.298,67 eur, nakoľko žalobca motorové vozidlo odpredal o sumu jeho kúpnej ceny vo výške 6.642,08 eur bola dlžná suma žalovanej voči žalobcovi znížená.

4. Žalovaná odvolací návrh nepodala, písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nezaslala.

5. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal obe napadnuté rozhodnutia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie vedeného pod sp. zn. 7C/25/2014 je návrh žalobcu, ktorým sa domáha od žalovanej zaplata sumy 2.232,83 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.232,83 eur od 01.04.2013 do zaplata.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnoti a postupu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalobcu zamietnutý a v závislom výroku o náhrade trov konania.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.01.2014 domáhal od žalovanej zaplata istiny 2.232,83 eur s príslušenstvom titulom uzavretej Zmluvy o AutoKredite č. 7644393, ktorú uzatvoril so žalovanou dňa 17.02.2012, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné zmluvné podmienky Zmluvy o AutoKredite. Dňa 17.02.2013 uzavreli žalobca a žalovaná zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva na zabezpečenie pohľadávky žalobcu voči žalovanej na zabezpečenie vrátenia poskytnutého úveru a na zaplata príslušenstva ďalších pohľadávok, na ktoré žalobcovi vznikne nárok v prípade predčasnej splatnoti úveru alebo odstúpenia od zmluvy. Zo Zmluvy o AutoKredite č. 764493 zo dňa 17.02.2012 vyplýva, že táto bola uzavretá v zmysle ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako klientom, ktorej predmetom financovania je motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Tour, rok výroby 2012, keď kúpna cena nadobudnutého motorového vozidla je 12.448,- eur, klientom vopred uhradená časť kúpnej ceny je 4.149,33 eur. Veriteľ poskytuje na základe žiadosti klienta zo dňa 17.02.2012 účelový úver vo výške 8.298,67 eur s dobou splatnoti 12 mesiacov a výškou ročnej percentuálnej miery nákladov 10% a klient sa zaväzuje veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky včas riadne vrátiť v splátkach, ktorých výška a splatnosť je uvedená v splátkovom kalendári, zaplatať úroky, spracovateľský poplatok pri uzavretí zmluvy vo výške 3% z výšky úveru, t.j. 248,96 eur. Prílohu a neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy tvoria všeobecné zmluvné podmienky, s obsahom ktorých sa zmluvné strany oboznámili, rozumejú im a súhlasia s nimi. Prílohu a záväznú časť tejto zmluvy tvorí splátkový kalendár stanovujúci výšku a splatnosť jednotlivých splátok úveru a taktiež protokol o odovzdaní a prevzatí predmetu financovania. Zo zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 764493 dňa 17.02.2012 uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako klientom alebo dlžníkom vyplýva, že v zmysle článku II. dlžník vyhlasuje, že je výlučným vlastníkom predmetu financovania, ktorý nadobudol na základe platnej kúpnej zmluvy a že predmet financovania nie je zaťažený akýmikoľvek právami tretích osôb a je bez obmedzenia oprávnený previesť vlastnícke právo k predmetu financovania na veriteľa. V zmysle článku III. dlžník sa na zabezpečení svojho záväzku voči veriteľovi na vrátenie na základe zmluvy poskytnutého úveru a na zaplata príslušenstva ďalších pohľadávok, na ktoré veriteľovi vznikne nárok v prípade predčasnej splatnoti úveru alebo odstúpenia od zmluvy, prevádza na veriteľa podpisom tejto zmluvy vlastnícke právo k predmetu financovania. Veriteľ podpisom tejto zmluvy prijíma na zabezpečenie splnenia svojich v predchádzajúcej vete špecifikovaných pohľadávok zo zmluvy alebo vzniknutých odstúpením od zmluvy dlžníkom ponúknutý prevod vlastníckeho práva k predmetu financovania. Na základe tejto zmluvy vykoná príslušný orgán evidencie motorových vozidiel zápis dlžníka ako držiteľa predmetu financovania a veriteľa ako vlastníka do evidencie motorových vozidiel ním vedenej.

10. Z vyznamenania o vysporiadaní pohľadávky veriteľa po predčasnej splatnoti úveru podľa Zmluvy o AutoKredite č. 764493 zo dňa 22.03.2013 vyplýva, že nárok prenajímateľa - žalobcu predstavuje sumu 8.874,91 eur, ktorá pozostáva z dlžnej čiastky splatnej ku dňu stanovenia úveru splatným vo výške 220,61 eur, nesplatennej čiasti istiny 8.298,67 eur, náklady veriteľa spojené so zaistením vozidla a realizáciou predaja odhlásením a iné 313,16 eur, suma poistného na poistenie predmetu financovania 42,47 eur. Nároky nájomcu, t.j. žalovanej predstavujú sumu 6.642,08 eur, ktorá suma predstavuje výnos z predaja predmetu financovania bez DPH. Výsledkom zápočtu uvedených pohľadávok je pohľadávka žalobcu vo výške 2.232,83 eur, ktorú je povinná uhradiť v zmysle tohto vyznamenania žalovaná do 05.04.2013. Z oznámenia o predčasnej splatnoti úveru podľa Zmluvy o AutoKredite č. 764493 zo dňa 15.11.2012 vyplýva, že žalobca týmto oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úveru z dôvodu v zmysle článku VII. ods. 2 bod 1 VZP, že sa dostala do omeškania s úhradou splátok, v ktorých je v omeškani po dobu viac ako 10 dní, keď ku dňu 15.11.2012 dlhuje sumu 220,61 eur. Na základe uvedeného preto v zmysle článku VII. ods. 3 VZP oznamuje, že dňom 15.11.2012 sa stala nesplatená časť istiny vo výške 8.298,67 eur splatnou. Z protokolu o prevzatí vozidla vyplýva, že dňa 29.11.2012 došlo k prevzatí motorového vozidla zn. Škoda Octavia zo strany pána M., keď odovzdávajúcim bol pán M. P. a vozidlo Škoda Octavia EČV: DS 897 DZ bielej farby. Z expertízneho posudku č. 002/2013 vypracovaného spoločnosťou Expert Group, k.s., Vajnorská 8/A, Bratislava na základe objednávky zadávateľa - žalobcu, ktorou bolo stanovenie všeobecnej hodnoty cestného vozidla Škody Octavia II., e.č. DS 897 DZ vyplýva,

že tento expertízny posudok bol vypracovaný ku dňu 19.12.2012, kedy sa realizovala obhliadka a všeobecná hodnota vozidla s DPH bola určená na sumu 8.385,- eur. Z prehľadu splátok prijatých na zmluve č. 764493 vyplýva, že žalovaná zaplatila dňa 17.02.2012 sumu 248,96 eur, 19.03.2012 57,23 eur, 20.06.2012 sumu 180,- eur, čo spolu predstavuje 486,19 eur. Predpisy podľa splátkového kalendára predstavujú 7 splátok po 57,23 eur, jedna splátka 248,96 eur, čo spolu predstavuje 706,80 eur. Rozdiel týchto súm predstavuje nedoplatok vo výške 220,61 eur. Z faktúry č. 20121039 vystavenej dodávateľom Over - lesase, s.r.o., so sídlom Exnárova 1, Bratislava pre odberateľa - žalobcu zo dňa 30.11.2012 vyplýva, že ňou fakturuje na základe dohody a záväzkového listu za úspešné vybavenie zákazky LZ 764493 V. M. zadržané Škoda Octavia, cena s DPH 159,34 eur. Z faktúry č. 2/2012 dodávateľa Expert Group, k.s., Vajnorská 8/A, Bratislava vystavenej pre objednávateľa - žalobcu dňa 03.01.2013 vyplýva, že ňou dodávateľ účtuje expertízny posudok v sume 63,10 eur, čo spolu s 20% DPH predstavuje 75,72 eur. Z faktúry č. 130026 vystavenej dodávateľom spoločnosťou NMR, s.r.o. so sídlom Pezinok, IČO: 43 998 763 pre odberateľa - žalobcu zo dňa 15.03.2013 vyplýva, že ňou fakturuje prepis vozidla Škody Octavia EČ - DS 897 DZ v hodnote 78,71 eur. Z faktúry č. 13B00054 vystavenej žalobcom pre odberateľa TODOS, s.r.o., so sídlom Brusnicová 12316/20, Bratislava zo dňa 01.03.2013 vyplýva, že ňou žalobca fakturuje odpredaj vozidla Škody Octavia EVČ: DS 897 DZ v sume 6.642,08 eur. Z predvolania na pojednávanie nariadeného na deň 12.03.2015 vyplýva, že účastníci konania boli poučení v zmysle ustanovenia § 120 ods. 2 O.s.p. s tým, že musia predložiť dôkazy alebo ich musia označiť skôr, ako predseda senátu vo veci vyhlási rozhodnutie, pretože na dôkazy označené neskôr sa neprihliada v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p.

11. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súčasný ekvivalent § 365 ods. 1 písm. f/ CSP), odvolací súd uvádza, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesom účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 132 až 135 O.s.p. (súčasný ekvivalent § 191 až 194 CSP) alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

12. V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednávací zásada. Prejednávací zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhnutie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 132 CSP a §§149 -151 CSP) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Účastníci sú povinní prispievať k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (§ 185 CSP). Základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. (ust. § 215 CSP). V prípade, ak účastník si nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie dôkazného bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie.

13. K naplneniu týchto skutočností došlo aj v prejednávanej veci tým, že žalobca v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal, že pri speňažovaní predmetu leasingu v období po 29.11.2012 (kedy bol predmet leasingu žalovanou odovzdaný) a jeho nákupná cena bola určená na výšku 8.385,- eur (všeobecná hodnota vozidla podľa expertízneho posudku č. 002/2013 ku dňu 19.12.2012) postupoval s potrebnou starostlivosťou tak, aby bez ukrátenia svojich práv získal z predaja čo najvyšší výnos a taktiež odvolací súd konštatuje, že žalobca nepreukázal súdu dôvodnosť a účelnosť vynaložených nákladov súvisiacich s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Pokiaľ k predaju predmetu leasingu došlo až dňa 01.03.2013 za cenu 6.642,08 eur (faktúra č. 13B00054) nie je možné pri absencii akýchkoľvek dôkazov preukazujúcich akým spôsobom, či vôbec a po akú dobu bolo motorové vozidlo ponúkané na predaj, následne škodu z predaja predmetného motorového vozidla pripísať na vrub žalovanej.

14. Leasingová zmluva má povahu inominátnej zmluvy v zmysle ustanovenia § 51, § 491 Občianskeho zákonníka, resp. ustanovenia § 269 Obchodného zákonníka, ktorej cieľom je konečný prevod vlastníctva predmetu na leasingového nájomcu. Odvolací súd sa stotožnil s úvahou súdu prvej inštancie o tom, že leasingová zmluva - Zmluva o AutoKredite č. 764493 zo dňa 17.02.2012 medzi žalobcom a žalovanou je platným právnym úkonom, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že žalobca voči žalovanej uplatňuje plnenie vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy a teda že ide o právny vzťah, na ktorý je treba aplikovať normy spotrebiteľského práva. Tieto závery odvolací súd považuje za správne, zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania. Ani samotný žalobca ich správnosť v odvolaní nenamieta s poukazom na čo niet pochyb o existencii povinnosti súdu podrobiť spotrebiteľskú zmluvu, v ktorej má pôvod uplatňovaný nárok ex lege súdnej kontrole z hľadiska toho, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Legislatívna úprava ako aj súdna prax štandardne zabezpečuje ochranu spotrebiteľa pred konaním, ktoré ho môže poškodzovať.

15. Odvolací súd sa taktiež zaoberal námietkou odvolateľa, že predmetnú Zmluvu o AutoKredite nie je možné považovať za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. z dôvodu, že neobsahuje náležitosti a to v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. i), písm. f), písm. l), písm. k), nakoľko aj odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že predmetná úverová zmluva, ktorá je súčasťou tejto leasingovej zmluvy ako nepomenovanej zmluvy, tieto povinnosti uložené zákonom neobsahuje, keď minimálne z dôvodu, ktorý je uvedený aj súdom prvej inštancie a to v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) táto zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov možno konštatovať, že predmetná úverová zmluva je bez poplatkov a bezúročná. Z uvedeného dôvodu správne súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 220,61 eur, ktorá predstavuje poplatky spojené s poskytnutím predmetného úveru, nakoľko je potrebné považovať predmetnú Zmluvu o AutoKredite za bezúročnú a bez poplatkov.

16. Ďalej odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že vrátením predmet leasingu (motorové vozidlo) žalobcovi, došlo k zániku povinnosti žalovanej platiť za niečo, čo viac neprenajíma, keď je toho názoru, že v prípade, ak došlo k predčasnemu zosplateniu predmetnej úverovej zmluvy a k odovzdaniu predmetu leasingu zo strany žalovanej žalobcovi, nedošlo tým k ukončeniu zmluvného vzťahu ako takého, ale spôsobilo to nástup tých práv a povinností dohodnutých medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, ktoré sú s týmito právnymi skutočnosťami spojené.

17. Ako bolo v konaní zistené a medzi účastníkmi konania je to nesporné, žalovaná dlh zo Zmluvy o AutoKredite neplnila riadne, keď zaplatila len tri splátky v celkovej výške 486,19 eur a ako vyplýva z prehľadu splátok (č.l. 34 v spise) do omeškania sa dostala už so zaplatením druhej splátky splatnej dňa 24.04.2012, následne uhradila splátku dňa 20.06.2012 vo výške 180,- eur a po nej už neuhradila žalobcovi žiadne splátky. Povinnosť žalovanej poskytnuté prostriedky vrátiť plynie ako zo zmluvy, tak aj z podstaty právnej úpravy úverového vzťahu.

18. Na základe uvedeného odvolací súd vyzval účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 382 zákona č. 160/2015 Z.z., aby sa v lehote desiatich dní od doručenia výzvy písomne vyjadrili k možnému použitiu na vec súdom prvej inštancie neaplikovaného ustanovenia § 553c ods. 4 Občianskeho zákonníka a to vo vzťahu k uzavretej zmluve o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 17.02.2013 a realizácii predaja motorového vozidla značky Škoda Octavia Tour II, r. výroby 2012, výr. číslo karosérie: TNB DA 21Z4C2132369.

19. K predmetnej výzve zaslal vyjadrenie žalobca a to podaním zo dňa 5.10.2016, v ktorom uviedol, že za účelom splnenia povinnosti v zmysle ust. § 553c ods. 4 OZ zabezpečil prostredníctvom znaleckej organizácie EXPERT GROUP, k.s. vypracovanie expertízneho posudku všeobecnej hodnoty motorového vozidla zo dňa 3.1.2013. Znalecká organizácia vyčíslila všeobecnú cenu na sumu 8.385,- eur s DPH. Pri kúpnej cene motorového vozidla bola prenesená daňová povinnosť na kupujúceho, čo znamená, že suma 6.642,08 eur bola uvedená bez DPH. Ak sa porovná číselný odhad znaleckej organizácie v zmysle posudku bez DPH dopracujeme sa k sume 6.7008,08 eur a porovnaním tejto sumy a sumy za predaj motorového vozidla vo výške 6.642,08 eur dospejeme k rozdielu približne 66 eur. Vzhľadom na uvedené, je žalobca toho názoru, že pri predaji vozidla postupoval s odbornou starostlivosťou.

20. K výzve súdu zaslala písomné vyjadrenie aj žalovaná a to podaním zo dňa 12.10.2016 v ktorom uviedla, že sa dostala do finančnej tiesne a nevedela zaplatiť druhú splátku. Aj keď predal byt v M. a kúpila dom v S. A., nestačilo to na vyplatenie dlhu a preto kontaktovala žalobcu, aby mohla auto vrátiť.

21. Podľa § 553c ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak je dohodnutý iný spôsob výkonu zabezpečovacieho prevodu práva ako speňažením na dražbe podľa osobitného predpisu, 3e) veriteľ je pri výkone svojho práva povinný postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby právo previedol za cenu, za akú sa rovnaké alebo porovnateľné právo za porovnateľných podmienok zvyčajne prevádza, inak zodpovedá osobe, ktorá zabezpečenie poskytla, za škodu, ktorú tým spôsobí.

22. Výkon zabezpečovacieho prevodu práva môže začať veriteľ (nadobúdateľ práva) po tom, ako zabezpečený záväzok nebol riadne a včas splnený. Vzniká mu predovšetkým oprávnenie prevedené právo speňažiť spôsobom uvedeným v zmluve alebo dražbou podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Z uvedeného vyplýva, že na veriteľa zo zákona neprechádza právo, ktoré bolo na neho dočasne prevedené. Veriteľ ustanovuje povinnosť, aby pri výkone svojho práva iným spôsobom ako speňažením na dražbe postupoval s náležitou starostlivosťou tak, aby právo previedol za cenu, za ktorú sa rovnaké alebo porovnateľné právo za porovnateľných podmienok zvyčajne prevádza. Ide o prípady, ak sa v zmluve o zabezpečovacom prevode práva (§ 553 ods. 2) dohodla možnosť, aby sám veriteľ uskutočnil výkon zabezpečovacieho prevodu. V prípade, ak by veriteľ speňažil právo, ktoré bolo na neho prevedené, za nižšiu sumu, než aká je obvyklá, zodpovedá osobe, ktorá zabezpečenie poskytla, za škodu, ktorú tým spôsobí.

23. Podľa § 553c ods. 5 Občianskeho zákonníka, ak výťažok dosiahnutý vykonaním zabezpečovacieho práva prevyšuje zabezpečenú pohľadávku a jej príslušenstvo, veriteľ je bez zbytočného odkladu povinný vydať osobe, ktorá zabezpečenie poskytla, tú časť výťažku, ktorá po odpočítaní nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva prevyšuje zabezpečenú pohľadávku a jej príslušenstvo.

24. V odseku 5 sa v súvislosti so speňažením práva v rámci výkonu zabezpečovacieho prevodu práva upravuje postup veriteľa pre prípad, ak výťažok dosiahnutý vykonaním zabezpečovacieho práva prevyšuje zabezpečenú pohľadávku a jej príslušenstvo. Čo je príslušenstvom pohľadávky, upravuje § 121 ods. 3. Veriteľ je povinný bez zbytočného odkladu vydať osobe, ktorá zabezpečenie poskytla, tú časť výťažku, ktorá po odpočítaní nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva prevyšuje zabezpečenú pohľadávku a jej príslušenstvo.

25. Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade došlo k predaju predmetu leasingu spôsobom, že veriteľ pri výkone svojho práva v zmysle Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 764493 nepostupoval s náležitou starostlivosťou, nakoľko nepreviedol predmet leasingu za cenu, za ktorú sa rovnaké alebo porovnateľné právo za porovnateľných podmienok zvyčajne prevádza.

26. Žalobca predal predmet financovania za sumu 6.642,08 eur. Uvedený výťažok realizácie predmetu zabezpečovacieho prevodu práva odpredajom motorového vozidla žalobcom nezodpovedá výťažku, ktorý by bol dosiahnuteľný v prípade konania žalobcu v súlade s § 553c ods. 4 Občianskeho zákonníka. Predovšetkým žalobca súdu neuviedol, akým spôsobom realizoval výkon zabezpečovacieho prevodu práva. Pojem „odpredaj“ uvedený v návrhu nezodpovedá zmluvnému dojednaniu v čl. V. Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, podľa ktorého „...je veriteľ oprávnený predmet financovania predat' za cenu obvyklú na trhu v príslušnom mieste a čase.“ Žalobca predal motorové vozidlo za cenu 6.642,08 eur, čo však nezodpovedá cene obvyklej na trhu v príslušnom mieste a čase. Všeobecná hodnota predmetného motorového vozidla bola určená znaleckou organizáciou EXPERT GROUP, k.s. v expertíznom posudku ku dňu 19.12.2015 vo výške 8.385,- eur spolu s DPH. Všeobecná hodnota motorového vozidla určená expertíznym posudkom je výsledná objektivizovaná hodnota, ktorá je znaleckým odhadom jeho najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by malo dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnutkou.

27. Súd nemá dôvod spochybňovať závery expertízneho posudku, podľa ktorého bola cena motorového vozidla 8.385,- eur najpravdepodobnejšou hodnotou, ktorú by mal na trhu dosiahnuť. Bolo povinnosťou

žalobcu ako veriteľa vyvinúť náležité úsilie s cieľom dosiahnuť maximálny možný výnos z predaja vozidla. Žalobca bol povinný podľa § 553c ods. 4 Občianskeho zákonníka postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby motorové vozidlo previedol za cenu, za akú sa za porovnateľných podmienok zvyčajne prevádza, teda za cenu porovnateľnú s hodnotou určenou expertíznym posudkom. Dosiahnutie výnosu z predaja vozidla 6.642,08 eur voči hodnote vozidla určenej expertíznym posudkom vo výške 8.385,- eur, teda vo výške 79 % nesvedčí o náležitej starostlivosti žalobcu. Žalobca netvrdil ani nepreukázal akým spôsobom predal motorové vozidlo a akým spôsobom sa usiloval o dosiahnutie čo možno najvyššieho výnosu. Či kde a po akú dobu motorové vozidlo inzeroval, ponúkal vo svojich priestoroch, oslovil vopred vybraných potencionálnych kupujúcich, ak áno akým spôsobom boli vybraní, či mal aj iných záujemcov a podobne. Povinnosť informovať dlžníka o priebehu výkonu zabezpečovacieho prevodu práva, najmä o všetkých skutočnostiach, ktoré môžu mať vplyv na cenu predmetu pri jeho predaji zaťažuje navrhovateľa podľa § 553e v spojení s § 151m ods. 7 Občianskeho zákonníka. Splnenie tejto povinnosti navrhovateľ nepreukázal. Jeho poukaz na cenu vozidla bez DPH (6.642,08 eur) v jeho písomnom vyjadrení k výzve odvolacieho súdu, považuje súd za nenáležitý. Znalecká organizácia neurčovala cenu vozidla bez DPH, rovnako ako ani žalovaná nekupovala vozidlo bez DPH a ani nepredáva tretím osobám vozidlo bez DPH. Hodnota určená znaleckým posudkom vo výške 8.385,- eur je cenou predajnou a to bez ohľadu na to, či predávajúci alebo kupujúci budú alebo nebudú platiteľmi dane z pridanej hodnoty. Určovanie ceny predmetu zabezpečovacieho prevodu práva bez dane z pridanej hodnoty a následné nepriame presúvanie daňovej povinnosti na dlžníka, nemá oporu v platnej právnej úprave.

28. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie svojej povinnosti podľa § 553e v spojení s § 151m ods.7 Občianskeho zákonníka a dosiahnutý výnos z predaja predmetu zabezpečovacieho prevodu práva nezodpovedá konaniu navrhovateľa podľa § 553c ods. 4 Občianskeho zákonníka, preto súd považuje výnos z predaja motorového vozidla 6.642,08 eur za neprimerane nízky. Tým že žalobca predal vozidlo za podstatne nižšiu cenu, ako bola určená v expertíznom posudku spôsobil žalovanej škodu, ktorá predstavuje v prejednávacom prípade minimálne sumu 1.742,92 eur (8.385,- eur ako oprávnená pohľadávka žalobcu - 6.642,08 eur ako výnos z predaja motorového vozidla, ktorý bol započítaný na úhradu pohľadávky voči žalovanej). O uvedenú sumu 1.742,92 eur mohla byť pohľadávka žalobcu voči žalovanej nižšia. Z uvedených dôvodov tak súd škodu vo výške 1.742,92 eur vzniknutú žalovanej konaním žalobcu, ktorá predstavuje sumu oprávnených nárokov žalobcu voči žalovanej uplatňovaných v konaní pred súdom započítal a žalobcovi tak tento nárok na istine úveru vo výške 8.298,67 eur ako aj poistnom vo výške 42,47 eur ako nedôvodný nepriznal.

29. Podľa § 553d ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ má právo na náhradu nákladov účelne vynaložených v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva.

30. Veriteľ je povinný bez zbytočného odkladu vydať osobe, ktorá zabezpečenie poskytla, tú časť výťažku, ktorá po odpočítaní nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva prevyšuje zabezpečenú pohľadávku a jej príslušenstvo. Nevyhnutné a účelne vynaložené náklady treba odôvodniť a preukázať. Právo na náhradu nákladov účelne vynaložených v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva výslovne upravuje § 553d ods. 2 OZ. Vzhľadom na to, že tu ide o náhradu, veriteľ musí zároveň preukázať, že náklady vynaložil a uhradil.

31. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie sa nestotožnil s uplatneným nárokom žalobcu voči žalovanej na zaplatenie sumy 313,16 eur titulom nákladov spojených so zaistením vozidla a realizáciou predaja odhlásením, nakoľko zo strany žalobcu neboli pred súdom prvej inštancie produkované žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukázali dôvodnosť a účelnosť uplatneného nároku. Odvolací súd je toho názoru, že predloženie vyššie uvádzaných faktúr (špecifikované v ods. 10 tohto rozhodnutia) nepreukazuje to, že zo strany žalobcu došlo aj k zaplateniu týchto súm jednotlivým dodávateľom a teda, že tieto náklady žalobca aj vynaložil, keď v prípade faktúr ide len o daňový doklad a nie o doklad preukazujúci zaplatenie ceny plnenia. Odvolací súd považoval uplatnenie si tohto nároku zo strany žalobcu ako nepreukázané v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p. (súčasný ekvivalent ust. § 132 CSP), keď žalobca bol o tejto povinnosti predložiť dôkazy na preukázanie svojho nároku poučený súdom v doručenom predvolaní na pojednávanie dňa 12.03.2014.

32. S poukazom na uvedené pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd po vysporiadaní sa s podstatnými

tvrdeniami odvolateľa s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok vrátane správneho závislého výroku o náhrade trov konania (odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého) potvrdil.

33. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).